

Den 27. august i 1992

Til formand og bestyrelse!

Vi sender denne hilsen, fordi vi takket vil
for gi - fordi F os betængte med æresmedlem-
skav og mål - ja, af de alderlangste.

Vi kan os ikke fatte kort, det har vi ikke tid
til, og takketaler blev det ej, fordi F tog os
bavtil. Fra os skald lyde aldvorsor - hvorved
der æsse trøst er: "Når blodt man venter
længe nogle, så de kæreres brøster."

F vor forening mange er i udvalg og bestyrelse
og mange spiller, andre syr og så dandser uhyrte,
at nogen synger i et kor og andre ryker flyvel.
Så spør man af og til sig selv "Monstro at nogen
dandser?" Jo, dandse, der er ti børn og tredve
personister. Mens unge, voksne svedet om en
ledet, det slår gristet. Og de går rundt og
krammer på hinanden hele tiden, og spre-
det ben for at kom te. "Hva blir det så til siden?"

At dandse det har nogen lært og fattet man-
ge ture med både to og fir og seks med hopsa,
vals og lute. Apropos tur - Hvem tænkte på, at seks
var noget særli. Men det er æsse binnegalt og æsse
lidt besværlig.

Men at sy dragtet styres hårdt og nogen op-
gir ånden. Dog helre det med slippe en af skav-
letne af hånden. Vi hyllor ærlig vidensskav, såvel
som andre skave. Men hvis at althing blir til skav,
så er det vendt alave. Til medlemmer vi råver:
"Vogn! - Vogn for det er forsille. Princippet stadig
være må, at vi skal ha en lille - om ej en større
finger med i folkedandens numbum."

Med hilsen Britta, Frederik
og dermed brevets punktum.

P.S.: Hvis nogen gælder syng så brug "Minutten fra Everhøj."